

یادداشت

امیر واعظ‌آشتیانی

کارشناس مدیریت

لزوم جدی نظارت و شفافیت

برای جلوگیری از محرومیت‌ها و محکومیت‌های حقوقی در فوتبال و ورزش ایران، حضور حقوقدانانی آشنا با حقوق بین‌الملل در باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها ضرورتی انکارناپذیر است. اگر فدراسیون‌های ورزشی از چنین ظرفیتی برخوردار باشند، می‌توانند در بسیاری از موارد پیش از شکل‌گیری مسأله، به باشگاه‌ها کمک‌کنند و مانع از تحمیل خسارت‌های سنگین شوند. بسیاری از باشگاه‌ها از داشتن وکیل حقوقی کارآمد سخن می‌گویند، اما بخش قابل توجهی از این کارشناسان در حوزه حقوق داخلی تخصص دارند، نه حقوق بین‌الملل. در عرصه بین‌المللی، تنها دانستن قوانین کافی نیست؛ شناخت سازوکارها، نهادهای مرتبط و حتی نحوه صحیح برقراری ارتباط با آنها اهمیت زیادی دارد. گاهی جابه‌جایی یک واژه یا حتی یک «و» در متن قرارداد می‌تواند معادلات حقوقی را تغییر دهد و یک باشگاه یا فدراسیون را با خسارت و محرومیت مواجه کند.

از سوی دیگر، تفکرات مدیریتی در برخی فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها همچنان حرفه‌ای نیست. مدیرانی در حوزه‌هایی به کار گرفته می‌شوند که آشنایی کافی با آن ندارند و همین مسأله می‌تواند اشتباهاتی ایجاد کند که هزینه‌های سنگین و اغلب جبران‌ناپذیری برای ورزش به همراه داشته باشد. مدبری که با نحوه ثبت قرارداد خارجی یا تنظیم مواد آن در سطح بین‌المللی آشنا نیست، می‌تواند ناخواسته زمینه‌ساز محکومیت یا محرومیت شود. در این میان، سازمان بازرسی کل کشور می‌تواند نقش مهمی در بررسی این مسائل داشته باشد. اما افکارعمومی سال‌هاست منتظر گزارش روشنی درباره تخلفات و مسائل مالی فوتبال است. وقتی قرارداد یک بازیکن یا مربی یک همت اعلام می‌شود، این پرسش مطرح است که چنین هزینه‌ای از منابع عمومی چه اثری بر معیشت مردم دارد؟ شفافیت مالی نیز زمانی معنا پیدا می‌کند که قراردادها و هزینه‌کردها به‌صورت روشن در سایت باشگاه‌ها منتشر شود و باشگاه‌های بورسی نیز اطلاعات مالی خود را در کدال بارگذاری کنند. پرسش‌های فراوانی در ذهن افکار عمومی وجود دارد و سازمان بازرسی می‌تواند با بررسی قراردادها و هزینه‌کردها، پاسخ روشنی به مردم ارائه کند؛ مردمی که صاحبان اصلی این کشور و منابع آن هستند.

یادداشت

مصطفی پوردهقان

عضو فدراسیون ورزش مجلس

نیاز مبرم به نظارت شفاف

تکرار شکایت بازیکنان و مربیان خارجی از باشگاه‌های ایرانی در مراجع بین‌المللی و محکومیت این باشگاه‌ها به پرداخت جریمه‌های نقدی، نشانی می‌دهد که سازوکارهای نظارتی موجود نتوانسته‌اند نقش بازدارنده خود را به‌درستی ایفا کنند. کدام چنین اتفاقاتی، ضرورت بازیگری جدی در شیوه نظارت بر عملکرد باشگاه‌ها و فدراسیون‌های ورزشی را بیش از گذشته آشکار می‌کند. دستگاه‌های نظارتی باید پیش از آنکه اختلافات قراردادی به مراجع بین‌المللی کشیده شود، وارد عمل شوند و با نظارت دقیق بر فرآیند عقد قراردادها، از شکل‌گیری چنین پرونده‌هایی جلوگیری کنند. اگر پس از همه این اقدامات، موارد مشابه دوباره تکرار شود، طبیعی است که برخورد با عوامل کوتاهی نیز باید جدی‌تر و مسئولانه‌تر باشد. بخش قابل توجهی از جریمه‌های سنگینی که باشگاه‌های فوتبال ایران را پرورده‌ها بین‌المللی متحمل می‌شوند، می‌تواند ریشه در ضعف نیروی انسانی، بی‌دقتی در تنظیم قراردادها و نبود نظارت تخصصی داشته باشد. هرچند برخی باشگاه‌ها خصوصی هستند، منابع مالی باشگاه در هر صورت بخشی از سرمایه ورزش کشور محسوب می‌شود و هدررفت آن نباید عادی تلقی شود. بنابراین، میان باشگاه‌های خصوصی و خصوصی نباید در ضرورت پاسخگویی و نظارت تفاوتی وجود داشته باشد. اگر تعیین تکلیف امور حقوقی و قراردادی با دقت و تخصص انجام می‌شد، باشگاه‌های ایرانی نباید به‌طور مستمر با چالش جریمه‌های داری مواجه باشند. یکی از راهکارهای اساسی می‌تواند ورود جدی وزارت ورزش و جوانان برای بررسی ریشه‌ای این اتفاقات باشد؛ بررسی دقیق شرایط، ساختارها و دلایل بروز این پرونده‌ها در فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها و ارائه راهکارهایی برای جلوگیری از تکرار آنها. مسأله اصلی، داشتن یک «چشم‌ناظر» فعال و تخصصی است. قراردادهای بازیکنان و مربیان خارجی باید با نظارت جدی معاونت‌های حقوقی و بین‌الملل منعقد شود و در صورت کوتاهی، عوامل انسانی نیز پاسخگوی عملکرد خود باشند. البته نباید نقش مدیریت تخصصی را نادیده گرفت. بخشی از این اتفاقات به حضور مدیران غیرمتخصص در رأس باشگاه‌ها بازمی‌گردد؛ مدیرانی که اغلب به دلایلی غریب‌ورزشی انتخاب می‌شوند. سپردن امور به مدیران شایسته، متخصص و آشنا با مدیریت ورزشی و بین‌المللی، می‌تواند گامی مهم برای کاهش این چالش‌ها و جلوگیری از تکرار پرونده‌های پرهزینه باشد.

«ایران» ضرورت نظارت نهادهای نظارتی بر عملکرد مالی باشگاه‌ها را بررسی می‌کند

امضا‌های پرهزینه بالای جان بیت‌المال

سینا حسینی / فوتبال باشگاهی ایران در سال‌های اخیر علاوه بر مسائل فنی و مدیریتی، با یک مسأله مهم در حوزه مالی و حقوقی نیز روبرو بوده است؛ مسأله‌ای که بخش قابل توجهی از آن به نحوه مدیریت قراردادها، ضعف نظارت و نبود سازوکارهای شفاف برای کنترل هزینه‌ها بازمی‌گردد. پرداخت غرامت‌های سنگین به بازیکنان و مربیان خارجی و داخلی، پرونده‌های حقوقی متعدد و تحمیل هزینه‌های قابل توجه به باشگاه‌ها نشان می‌دهد که در برخی موارد، تصمیم‌های مالی بدون ارزیابی دقیق پیامدهای حقوقی و اقتصادی اتخاذ شده‌اند. در فوتبال حرفه‌ای، عقد قرارداد با بازیکن یا سرمربی پایان پروسه حرفه‌ای نیست چون آثار مالی و حقوقی آن می‌تواند سال‌ها ادامه داشته باشد و باشگاه را با چالش‌های سختی روبرو سازد. هر قرارداد باید بر اساس توان واقعی باشگاه، منابع درآمدی، تعهدات طرفین و

احتمال بروز اختلاف تنظیم شود. بی‌توجهی به این اصول ممکن است در کوتاه‌مدت برای یک باشگاه امکان جذب یک چهره شناخته‌شده را فراهم کند، اما در بلندمدت هزینه‌هایی ایجاد می‌کند که پرداخت آن برای باشگاه بسیار دشوار خواهد بود.

یکی از مسائل قابل توجه در این فرآیند حقوقی، فاصله میان میزان هزینه‌های برخی باشگاه‌ها و درآمدهای واقعی آنهاست. باشگاهی که بخش عمده منابع خود را از بودجه عمومی یا منابع وابسته به نهادهای عمومی تأمین می‌کند، طبیعتاً باید نسبت به نحوه هزینه‌کرد این منابع پاسخگویی بیشتری داشته باشد. شفافیت مالی می‌تواند در این زمینه نقش مهمی ایفا کند و مشخص سازد که منابع باشگاه از چه محلی تأمین و در چه بخش‌هایی هزینه می‌شوند. از سوی دیگر، تداوم حضور مدیران غیرمتخصص در جایگاه‌های حساس تصمیم‌گیری می‌تواند

زمینه‌ساز تکرار اشتباهات گذشته شود. مدیریت یک باشگاه حرفه‌ای نیازمند آشنایی همزمان با مسائل ورزشی، اقتصادی، حقوقی و مدیریتی است. تصمیم‌گیری درباره قراردادهای سنگین، بدون بهره‌گیری از مشاوره حقوقی و مالی تخصصی، می‌تواند تعهداتی ایجاد کند که مدیران بعدی نیز ناچار به پذیرش تبعات آن باشند. مسئولیت‌پذیری مدیریتی است. در مواردی که یک قرارداد به دلیل تصمیم نادرست یا رعایت نکردن الزامات حقوقی، خسارت قابل توجهی به باشگاه وارد می‌کند، انتظار طبیعی این است که فرآیند بررسی و تعیین مسئولیت نیز به شکل شفاف انجام شود. پرداخت غرامت از منابع باشگاه بدون بررسی دقیق نحوه شکل‌گیری تعهد، تنها صورت مسأله را حل می‌کند و لزوماً مانع تکرار آن نخواهد شد.

تغییر مدیران نیز نباید به معنای انتقال بی‌پایان

نیاز دارد. هدف نباید صرفاً جلوگیری از یک پرونده یا غرامت مشخص باشد؛ بلکه باید ساختاری ایجاد شود که احتمال تکرار چنین پرونده‌هایی را کاهش دهد. اگر نظارت پیش از عقد قرارداد جدی گرفته شود، مشاوره تخصصی در اختیار مدیران قرار گیرد و مسئولیت تصمیم‌های مالی نیز شفاف باشد، می‌توان از بخش قابل توجهی از هزینه‌های تحمیل‌شده به باشگاه‌ها جلوگیری کرد. منابع مالی باشگاه‌ها، بویژه در مواردی که از بودجه عمومی تأمین می‌شود، متعلق به یک مدیریت یا دوره خاص نیست. شفافیت و از این منابع نیازمند پاسخگویی، شفافیت و تصمیم‌گیری تخصصی است. ادامه روند فعلی می‌تواند هزینه‌های بیشتری بر باشگاه‌هایی تحمیل کند که خود با مسائل اقتصادی متعددی روبرو هستند. اصلاح این روند، نه فقط یک ضرورت مدیریتی، بلکه گامی مهم برای حرفه‌ای‌تر شدن فوتبال باشگاهی ایران خواهد بود.

نسخه‌ای از قراردادها که به سازمان لیگ ارسال می‌شود، نسخه دیگر آن به سازمان بازرسی برود که در صورت مشکل بسته نشود». رئیس پیشین فدراسیون فوتبال همچنین ورود سازمان بازرسی کل کشور به قراردادها و شفافیت مالی باشگاه‌ها را ضروری می‌داند و می‌گوید: «ورزش و فوتبال ما از بودجه‌های عمومی استفاده و مالیات یک درصد خود را صرف ورزش می‌کنند. بودجه‌ای که صاحب آن مردم هستند و قطعاً سازمان بازرسی باید به آن ورود و اسناد را بررسی کند. جالب این است باشگاه‌های ما ادعای شفافیت مالی دارند، در صورتی که اصلاً معنای آن را نمی‌دانند. شفاف‌سازی را باشگاه‌هایی چون منچستر، رئال، بارسلونا و... معنی کرده‌اند. آنها از همان ابتدای فصل میزان بودجه را به مردم اعلام می‌کنند تا مردم و نهادها بررسی کنند. ولی آیا ما چنین شرایطی را رعایت می‌کنیم؟ خیر!»

عابدینی، فدراسیون فوتبال را مهم‌ترین نهاد برای همکاری با سازمان بازرسی می‌داند و بر ضرورت اجرای شفافیت مالی در تمام باشگاه‌ها تأکید دارد: «باید به معنای واقعی شفافیت در تمام باشگاه‌ها رعایت شود، یعنی افکارعمومی متوجه شوند پنج باشگاه مدعی فوتبال ایران که نسبت به سایر باشگاه‌ها هزینه بیشتری انجام داده‌اند چه عملکردی داشته‌اند.

بعد به سراغ پنج باشگاه بعدی برویم و بعد از آن سایر باشگاه‌های دیگر را ملزم به شفاف‌سازی کنیم، تا برای مردم و سازمان بازرسی روشن شود که چه اتفاقاتی در حوزه پولی و مالی رقم خورده است. بر این اساس فرآیند مجوزهای حرفه‌ای اعمال شود تا سازمان بازرسی بتواند با بررسی این عملکردها نظارت بهتری نسبت به عملکرد مدیران داشته باشد.»

عابدینی در گفت‌وگو با «ایران»، وجود مشاور فنی و حقوقی در هر باشگاه را یکی از راه‌های جلوگیری از ریخت‌وپاش و محکومیت‌های مالی می‌داند و می‌گوید: «مشکل عمده در ورزش حرفه‌ای و باشگاه‌های ما این است که تنها هزینه می‌کنیم، بدون اینکه از مشاور یا کارشناس نقبه کمک بگیریم تا مبادا اشتباهی در ثبت قرارداد و جذب بازیکن یا مربی انجام شود که به محکومیت ختم شود. البته استنباط من این است جای مشاوران یا واسطه‌ها عوض شده است. بر این اساس آنها در جریان عقد قراردادها تنها منافع خودشان را در نظر می‌گیرند». مدیرعامل پیشین باشگاه پرسپولیس، مینای تشکیلات و مدیریت یک مجموعه استاندارد و حرفه‌ای را شامل رعایت چهار تا پنج آیتیم می‌داند و در این باره توضیح می‌دهد: نخست کنترل، انسجام و هدایت منابع مالی است، در گام بعدی تعریف بودجه و هزینه، همچنین ساختار تشکیلاتی که نظارت را می‌طلبد. در داخل باشگاه به بازرس برمی‌گردد و در سطح کشور سازمانی که منافع ملی و بیت‌المال را تحت نظر دارد. بنابراین چون بودجه از منابع عمومی تزریق می‌شود، هیچ مدیری مسئولیتی در قبال این هزینه‌ها ندارد و وقتی حیف‌ومیل می‌شود و صدای آن درمی‌آید، تازه سازمان بازرسی ورود می‌کند.»

امیر عابدینی در ادامه بر نقش مشاوران حقوقی در جلوگیری از اشتباهات مدیریتی و هزینه‌های اضافی تأکید می‌کند: «مشاور حقوقی از اشتباه مدیریتی، حیف‌ومیل و ریخت‌وپاش‌های فراوان جلوگیری می‌کند. بنابراین هرچقدر جلوی اسر را زودتر بگیریم، در اشتباه شکل می‌گیرد، تازه است. مگر می‌شود قراردادی در یک باشگاه بسته شود و مسئولین آن باخبر نباشند؟! پس بهتر است در هر باشگاهی

مشکل عمده در ورزش حرفه‌ای و باشگاه‌های ما این است که تنها هزینه می‌کنیم، بدون اینکه از مشاور یا کارشناس نقبه کمک بگیریم

منبع: فدراسیون فوتبال ایران

عابدینی، رئیس پیشین فدراسیون فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

بودجه را خرج می‌کنیم، اما کسی پاسخگو نیست

پریسا غفاری / در فوتبال ایران که بخش قابل توجهی از منابع مالی باشگاه‌ها از محل بودجه‌های عمومی تأمین می‌شود، نحوه هزینه‌کرد این منابع و نظارت بر عملکردمدیران اهمیت ویژه‌ای دارد. حجم بالای قراردادهای بازیکنان و مربیان، هزینه‌های جاری و تعهدات مالی باشگاه‌ها، ضرورت وجود سازوکارهای دقیق نظارتی را دوچندان کرده است. نظارت مؤثر می‌تواند از تصمیم‌های پرهزینه، اشتباهات مدیریتی، انعقاد قراردادهای نامناسب و ایجاد تعهدات مالی سنگین برای باشگاه‌ها و کشور جلوگیری کند؛ مسأله‌ای که امیر عابدینی، رئیس پیشین فدراسیون فوتبال، نیز بر آن تأکید دارد.

نایب رئیس فراکسیون ورزش مجلس در گفت و گو با «ایران»:

باید هدررفت پول در فوتبال متوقف شود

مهری رنجبر / نبود قراردادهای دقیق و حرفه‌ای با بازیکنان و مربیان خارجی، همچنان یکی از مسأله‌های جدی باشگاه‌های ورزشی ایران است؛ قراردادهایی که اغلب بدون فرایند کارشناسی تنظیم و منعقد باشگاه در متون آن لحاظ نمی‌شود و در نهایت، درصورت بروز اختلاف، هزینه‌های سنگینی را به فوتبال ایران تحمیل می‌کنند. در برخی موارد حتی بازیکن یا مربی خارجی بدون آن که پایش به ایران برسد، با شکایت به فیفا و مراجع بین‌المللی می‌تواند مبالغ قابل توجهی دریافت کند و باشگاه ایرانی نیز بازنده مالی این پرونده‌ها باشد. عباس صوفی، عضو فراکسیون ورزش مجلس، با انتقاد از وضعیت کنونی در برخی باشگاه‌ها دراین باره می‌گوید: «نظارت دستگاه‌های مسئول به تنهایی برای حل این مسأله کافی نیست و خود باشگاه‌ها نیز باید در این زمینه مطالبه‌گر باشند». نایب رئیس فراکسیون ورزش مجلس در گفت‌وگو با «ایران» درباره ضرورت نظارت بر عملکرد باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها، گفت: «درست است که مراجع نظارتی باید عملکرد باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها را رصد کنند و بر کار آنها نظارت داشته باشند، اما مثلاً سازمان بازرسی کل کشور تنها می‌تواند بر باشگاه‌های دولتی نظارت کند و یک سری از باشگاه‌ها خصوصی هستند که نمی‌تواند نظارتی بر کار آنها داشته باشد و فدراسیون باید آنها را رصد کند. نکته مهم، جدای از رصد توسط مراجع نظارتی، این است که همه باشگاه‌ها باید بخواهند تا کار انجام شود، متأسفانه بعضی از باشگاه‌ها نمی‌خواهند. از طرفی یک سری از باشگاه‌ها هم خصوصی هستند که باید سازمان بازرسی بر عملکرد آنها نظارت داشته باشد؛ چرا که بعضی مواقع باشگاه یک قرارداد مالی می‌بندد اما اتفاق دیگری می‌افتد.»

صوفی، یکی از دلایل اصلی محکومیت باشگاه‌های ایرانی در شکایت‌های خارجی، استفاده نکردن از وکلا و مجرب و مسلط به قراردادهای ورزشی می‌داند و دراین خصوص می‌گوید: «معمولاً باشگاه‌ها در قرارداد با بازیکنان و مربیان خارجی به

حمید درخشان، کارشناس فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

باید با نظارت جلوی پول‌پاشی باشگاه‌ها را بگیریم

گروه ورزشی / نبود شفافیت در قراردادهای بازیکنان و مربیان فوتبال با باشگاه‌ها باعث شده است که محکومیت‌های بین‌المللی نصیب فوتبال کشورمان شود؛ مسأله‌ای که حمید درخشان، آن را یک معضل بزرگ برای فوتبال باشگاهی می‌داند و در این باره می‌گوید: «وقتی در ثبت قرارداد از تخصص افراد آشنا به کار استفاده نمی‌شود، مجبور به بستن قراردادهایی می‌شویم که تعهداتی را برای باشگاه ایجاد می‌کند و در صورت لغو آنها، محرومیت‌هایی را به همراه دارد. با اینکه وقتی ضرر و اشتباه شکل می‌گیرد، تازه نهادهای نظارتی ورود می‌کنند، در صورتی که نظارت از همان ابتدا می‌تواند مشکلات را کمتر کند.»

مریسه فوتبال ایران در ادامه توضیح می‌دهد: «قراردادها همیشه اشتباه نیست، ولی مهم این است که از ابتدا و در گفت‌وگو با بازیکن و سرمربی خارجی، مدیریت اعلام نظر کامل داشته باشد و با استفاده از مشاوران و کارشناسانی که در این زمینه تجربه هستند، اقدام و ورود به مسأله کند. حتی نهادهای نظارتی، چون سازمان بازرسی کشور، مشاورانی دارند که در این میحث می‌توانند اطلاعاتی درباره نوع قراردادها در اختیار مدیران باشگاه‌ها بگذارند. در هر حال، چون در کشورمان ورزش را به عنوان یک صنعت قبول ندارند و نگاه، نتیجه‌گرایی و صرف هزینه است، توجهی به ثبت و مواد آن قرارداد ندارند؛ چون منابع آنها بیشتر از بودجه عام تأمین می‌شود. صنعت، خود کلمه به کلمه معنا دارد و بر این اساس لازم است نهادهای قانونی، به عنوان مرجعی ذی‌صلاح، ناظر محاسبات این بودجه‌ها باشند و نگذارند ریخت‌وپاش‌های زیاد صورت بگیرد؛ وگرنه مرتب مدیران بدیهی‌های سنگین ایجاد می‌کنند و با هر تغییر مدیریتی، مبالغ خسارت‌ها بیشتر می‌شود.»

درخشان همچنین تزریق بودجه عمومی به بدنه فوتبال باشگاهی را بزرگ‌ترین عامل این خسارت‌ها می‌داند: «وقتی

تغییر مداوم مدیریت باشگاه هم به شکل دیگری به آن لطمه می‌زند. در حالی که وقتی باشگاهی مثل سپاهان کمتر با این مسائل مواجه می‌شود، ثبات مدیریتی دارد و از کارشناسان خوبی بهره می‌گیرد که به مدیر مشورت‌های حرفه‌ای می‌دهند، چالش مالی پیش نمی‌آید. اما بعضی از مدیران باشگاه‌ها چون اطلاعی از مدیریت باشگاه ندارند، تصمیمات آنها دردرسراز می‌شود. درست مثل استقلال و پرسپولیس که معمولاً مدیریت ناکارآمد و غیرحرفه‌ای آنها را گرفتار می‌کند. بدون شک، سازمان بازرسی کل کشور قوانین خاص خود را

تأمین می‌شوند، معمولاً زیر ذره‌بین مراجع نظارتی هستند و دراین شرایط، سازمان بازرسی کل کشور براین باشگاه‌ها نظارت دارد. رئیس پیشین فدراسیون فوتبال، مهم‌ترین مشکل باشگاه‌ها را ناشی از مدیریت کارنازبد می‌داند و می‌گوید: «باشگاه بعد از راه‌اندازی باید در سیستم خودش سازوکار نظارتی داشته باشد، اما وقتی مدیران نه تخصص مدیریت باشگاه دارد و نه دانش حرفه‌ای و با ورود به باشگاه، با تصمیمات عجولانه دست به تغییرات می‌زند، همین مسأله دردرسراز می‌شود.

گروه ورزشی / علی کفاشیان، با وجود اینکه نظارت دستگاه‌های نظارتی بر باشگاه‌ها را برای جلوگیری از ضررهای مالی میلیاردری مفید می‌داند، به ثبات مدیریت حرفه‌ای اعتقاد بیشتری دارد. رئیس پیشین فدراسیون فوتبال در گفت‌وگو با «ایران» درباره نظارت مراجع نظارتی بر باشگاه‌های خصوصی می‌گوید: «باشگاه‌های خصوصی خودشان مسئول ضرر و زیان مالی هستند و کسی نمی‌تواند بر آنها نظارت داشته باشد، چرا که خود باشگاه‌ها مجمع دارند و مدیریت باید پیگیر کارها باشد. اما باشگاه‌های خصولتی که از منابع مالی عمومی

دارد و هر جا که بتوانند ورود می‌کند.» او معتقد است شفافیت مالی می‌تواند ضعف‌های باشگاه را آشکار کند: «شفافیت مالی، ضعف‌های باشگاه را مشخص می‌کند. وقتی مدیران اطلاعی از سیستم باشگاه‌داری حرفه‌ای ندارند یا افراد ناکارآمد را در پست‌های مدیریتی قرار می‌دهند، نباید توقع داشت که عملکرد باشگاه هم خوب باشد و بدون ضرر مالی پیش برود. شک نکنید نظارت بر عملکرد مالی باشگاه‌ها، بویژه در شرایط خاص کشور، می‌تواند از ریخت‌وپاش‌های باشگاه‌ها جلوگیری کند.»